

Sygn. akt IV U 1500/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania T. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 23 lipca 2013 roku nr (...)

w sprawie T. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się T. J. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 czerwca 2013 roku na okres do dnia 31 maja 2015 roku.

Sygn. akt IV U 1500/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 maja 2014 roku

Decyzją z dnia 23 lipca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy T. J. wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 17.07.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł T. J., domagając się jej zmiany i prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, podnosząc, iż decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonego, zasadnie wstrzymano wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na wynik sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. J. urodzony w dniu (...)r., ma wykształcenie podstawowe, ostatnio przed przejściem na rentę prowadził działalność gospodarczą w postaci kwiaciarni.

Ubezpieczony w okresie od 22.02.2006 r. do 31.05.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: akta ZUS

W dniu 11.04.2013 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zarówno orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 5.06.2013 r., jak i orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 17.07.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy, w wyniku czego ZUS wydał przedmiotową decyzję z dnia 23.07.2013 r. odmawiającą wnioskodawcy prawa do renty.

Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono organiczne zaburzenia depresyjno – lękowe, przewlekłe, nasilone; charakteropatię.

Odwołujący od lat młodzieńczych z dolegliwościami nerwicowymi o obrazie depresyjno-lękowo-hipochondrycznym, kilkanaście lat leczony psychiatrycznie, ambulatoryjnie, wstrząśnienie mózgu w wywiadzie.

Jak wynika z dokumentacji medycznej, dolegliwości występujące u badanego przez całe lata z tendencją do utrwalania się, obecnie na podłożu zmian organicznych co potwierdza badanie psychologiczne. Nadal występuje postawa lękowa, duże poczucie choroby i ogólnej niesprawności, niepewność, bierność, poczucie zagrożenia, przygnębienie, co w sposób istotny wpływa na zdolności adaptacyjne badanego powodując, iż jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, okresowo na 2 lata.

Dowód: - opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 15.03.2014 r. – k. 13-15,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii, który po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonał prawidłowej diagnozy jego schorzeń. Opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, jest przy tym rzetelna, kompletna i wewnętrznie spójna.

Opinia spełniła nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc i art.285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłego. Strony nie wniosły również do niej żadnych merytorycznych zarzutów.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz. 1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art. 13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołujący się spełnia ustawowe przesłanki do otrzymywania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1.06.2013 r. do 31.05.2015 r.

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy. Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Z przedmiotowej opinii sądowno – lekarskiej wynika, że odwołujący cierpi na

organiczne zaburzenia depresyjno – lękowe, przewlekłe, nasilone; charakteropatię. Odwołujący od lat młodzieńczych z dolegliwościami nerwicowymi o obrazie depresyjno-lękowo-hipochondrycznym, kilkanaście lat leczony psychiatrycznie, ambulatoryjnie, wstrząśnienie mózgu w wywiadzie. Jak wynika z dokumentacji medycznej, dolegliwości występujące u badanego przez całe lata z tendencją do utrwalania się, obecnie na podłożu zmian organicznych co potwierdza badanie psychologiczne. Nadal występuje postawa lękowa, duże poczucie choroby i ogólnej niesprawności, niepewność, bierność, poczucie zagrożenia, przygnębienie, co w sposób istotny wpływa na zdolności adaptacyjne ubezpieczonego powodując, iż jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, okresowo na 2 lata.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia zaprzestania pobierania poprzednio przyznanego świadczenia rentowego, czyli od 1.06.2013 r. do 31.05.2015 r. biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.